

..et lite Sene-gal

07.09.2017

Møyfrid og Kristian Moskvil
Mail: mkmoskvil@gmail.com

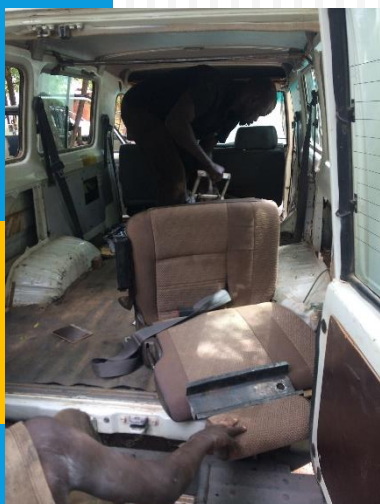
Noen kommer, noen drar (for noen måneder)!

DA ER BÅDE KRISTINE LYGRE, DEN NYE ETTÅRINGEN VÅR, OG FAMILIEN AMLIE PÅ Plass i ØST-SENEGAL. MØYFRID OG BARNNA ER VEL Hjemme i Norge, og Kristian setter snart kursen nordover han også. Det var status-quo for Team-Senegal – og vi er så veldig, veldig takknemlige for å være et større team! Det oppleves som et gedigent stort under for oss☺

DETTE BLIR Siste nyhetsbrev fra oss, før vi er tilbake i januar – så les i vei, og vil dere ha nytt fra Senegal i november og desember, så skriv dere på maillista til Ingrid og Einar: EINAR.AMLIE@GMAIL.COM

VI KOM I HAVN

Det har gått litt i ett hos oss siste tiden – med husbygging og bilkjøp og diverse andre forberedelser til både teamforøkelse og familieførøkelse, i god kombinasjon med to viltre unger, nabounger, relasjoner, regnskapsføring, venner, kontorbesøk og reising. Telefonen har ringt både sent og tidlig, med mer og mindre akutte behov som materialer, maling, verktøy, forskudd, rør, «hvordan gjør vi nå??», «oops, vinduet er for stort», «oi, taket lekker».. og både store og små har hatt lyst å kaste den telefonen langt, langt bort av og til.

MEN vi kom i havn, og vi tror både store og små, vennskap, ekteskap og familieliv har blitt tatt ganske godt vare på i månedene som har gått. Og vi håper at det ble et godt sted å komme til for Ingrid og Einar, de to barna deres, og ettåringen Kristine. FOR nå er de på plass! Og vi er så glade for at de er der!!!!!!!

NOEN KOMMER

Kristine kom i begynnelsen av august, så vi fikk et par uker sammen før vi alle sammen satt kursen mot hovedstaden. Vi er skikkelig imponert over at hun straks flyttet ned i den lille leiligheten sin på den nye tomte. På tomte bodde også Mariama med de tre barna sine. Hun er en venninne som har hatt et rom der i byggeprosessen og samtidig sett etter materiell, husene og diverse. Så selv om Kristine ikke kunne noe fransk, og akkurat var kommet – bodde hun på felles tun med denne lille familien, spiste sammen med dem, satt sammen og lekte med barna.

Ellers startet vi et nytt konsept innen barnehage: containerbarnehage. Ei uke hadde barna våre, sammen med noen av vennene sine og Kristine barnehage i to containere på tomte til New Tribes Mission, en internasjonal misjonsorganisasjon som hadde en del arbeid i området på 80-tallet, og som fortsatt har et gjestehus i byen.

Så dro vi til Dakar for å møte familien Amlie. Vi hadde først noen dager med papirer og kontorer i byen, før vi dro til et lite feriested på kysten og hadde noen dager til samtale, handling og fellesskap før Møyfrid, Oskar og Rakel satte seg på flyet til Norge, og resten av gjengen satte seg i en fullstappet bil innover i landet.

PÅ REISEFOT MED TO SMÅ OG EN STOR MAGE

Dette er ikke skrevet for å få medfølelse eller for at noen skal syns synd på den stakkars gravide alene på reis – turen gikk alt-i-alt ganske så bra, men litt kaos hører jo med, og om dere vil høre om det kan dere lese videre..

Det er en måned igjen til termin, og magen har jo vokst noe siden sist vi tok fly. Eget flysete får man ikke før man er 2 år, og Rakel har fortsatt et par måneder igjen til 2-årsdagen. Så litt trangt blir det jo på et flysete på nattfly, med Rakel som sover på fanget og Oskar som sover på skulderen. Når flymiddagen blir servert er det rett og slett ikke plass til å få bordet helt ned, og med to unger som sover forholdsvis urolig, litt turbulens og skeivt bord, så ble middagsspisingen min til underholdning for de andre 8 på samme rad, og sikker både de på raden foran og bak.

Når nattflyet var unnagjort, noen med og noen uten søvn, så fikk vi da sjanglet oss av og videre gikk det riktig så bra syns jeg. Helt til siste flyet Amsterdam – Sola. Vi kom oss til gaten, og siden flyet skulle til Stavanger var det jo etter hvert mange nordmenn rundt oss. Jeg syns jeg hadde full kontroll. Vi var på rett sted, i god tid. Vi hadde vært på do, skiftet bleie, og hadde kontroll på papirer og tingene våre var ryddet oppi en stor sekk og to små. Folk stod i køen, men vi valgte å vente slik at ungene kunne løpe litt til før vi satt oss. Plutselig kommer Oskar, det har visstnok skjedd noe «rart». Det ligger noen underlige klatter rundt på gulvet. Minstemann har skikkelig deisa ned på rumpa..med full bleie..ene teipen på bleia løsna, og nå er bleieinnholdet utover hele gulvet, mellom beina på masse mennesker – sistemann i køen nærmer seg borte i innsjekkingen. Det er bare å gi gass, (og se minst mulig på misfornøyde eller medfølende nordmenn, litt usikker på hvilken kategori flertallet tilhørte). Bruke ei ren bleie til å tørke opp det verste, en unge i hver hånd, 3 sekker, alle i full fres ned til doen som er litt lenger ned i gangen, en av ungene vil heller kjøre rulletrapp, han river seg løs og er i full fart mot rulletrappene, får huket han inn igjen, inn på doen, bleieskift og fullt klesskift på minstemann, papir med vann, såpe og sprit for å få vasket litt på gulvene, alle mann ut igjen – (ikke se på folk,) vaske så godt en kan av gulvene, der er siste mann i køen innskjekket, sprite hendene, full fres til innsjekkingsluka. «Det er feil gate», sier dama på fransk, «gaten ble endret for 20 minutt siden, vi skal til Lyon. Dere må på gate 26». Vi løper...OG vi klarer det – Sola neste!!

Regner med Kristian på mange måter får en mindre opplevelsesrik tur – vi gleder oss til han kommer om noen dager. Så er vi alle i Norge for noen måneder, det er godt å være her og alltid litt trist å dra fra..

OM Å REISE FRA..

Det er alltid trist å reise fra noe, om det denne gangen er for en kortere periode. Samtidig er det noe fint med å kjenne hvor mye en setter pris på noe og noen, og hva og hvem en vil savne. Det er stadig noen å reise fra i denne hverdagen vi har valgt – om vi reiser sørover eller nordover. Og det er alltid noen en savner.

Vi kjente det var trist å reise fra venner og naboer, store og små, her i Senegal, samtidig som en gleder seg til å treffe venner og familie hjemme i Norge.

Til barna snakker vi ofte om at selv om det gjør vondt når en må si «hadet» til noen en er glad i, er vi heldige som har så mange vi er glad i, både her og der. Tenk om vi skulle prøve å ta alle vi er glad i opp på en trampoline. Både besteforeldre, tanter og onkler, søskenbarn, naboer, venner.. *«Det er jo ikke plass. Vi kan ikke hoppe på trampoline med alle samtidig,» er svaret.* Så kan vi glede oss sammen med de vi er sammen med, og samtidig savne de som ikke er der. Det er ikke en motsetning.

Savn gjør vondt, men samtidig hører det så tett sammen med kjærlighet – vi ville ikke vært foruten noen å savne.

VÆR MED Å BE I MÅNEDENE SOM KOMMER!!!

- Takk for at Gud aldri drar. Be om at han skal fortsette å gjøre store ting blant malinkeene i månedene som kommer.
- Takk for Kristine som er på plass. Be om glede, tålmodighet og alt som trengs i jobben med barna. Og be om trivsel i en ny by og i en ny kultur.
- Takk for Ingrid og Einar, Johan og Rebekka som er på plass. Be om trivsel for barna, god kontakt med nabobarn og trygghet i en helt ny hverdag. Be om glede og fred for Ingrid og Einar, om beskyttelse over ekteskap, velsignelse over familieliv, gode relasjoner til nye naboer og venner, og om gode språkhjelpere.
- Takk for at vi får være et team i Senegal. Be for teamfellesskap, både som arbeidsfellesskap, som venner og som åndelig fellesskap, be om felles visjoner for arbeidet, ledelse og visdom i veien videre sammen.

**«Himlene synger
om hvor stor Gud er
og roper ut:
«Se hva Gud har skapt!»
Dag etter dag, natt etter natt
Taler de til oss.»**

(Salme 19.2-3 omskrevet i barnebibelen «Jesus-bibelen)

TUSEN TAKK FOR ALLE BØNNER DERE SENDER OPP – TIL EN STOR GUD – SOM KAN GJØRE UNEDELIG MYE MER ENN VI BER OM OG FORSTÅR!!

Masse hilsener fra

Møyfrid og Kristian Moskvil
Mail: mkmoskvil@gmail.com

Hvis du vil være med å støtte arbeidet økonomisk: kontonr: 1503.02.13537 Merk med
prosjektnummer og/eller prosjektnavn: 12159521 – Pionerarbeid i Senegal eller send oss
en mail og få tilsendt en blankett for fast givertjeneste som jo er veldig praktisk 😊